

ÜÇ ARKADAŞIN TATİL SERÜVENLERİ

Üç arkadaş olan; Ece, Sarp ve Barış'ın okulları yaz tatiline girmişti. Üçünün de anne ve babaları arkadaşı. Tatile de birlikte çıkıyorlardı. Aralarında konuşup bir karar verdiler. Bu yıl tatillerini bir kıyı kasabasının, tatil köyünde geçireceklerdi. Üç afacan aynı sınıfta okudukları için yaş grupları on ikiydi. İçlerinde en ele avuca sığmayan, oldukça haşarı olanı da Sarp'tı. Ece, kız olduğu için iki arkadaşına da ayak uydurmaya çalışıyordu. Barış ise, biraz daha olgun davranışları olan bir çocuktur. Daha doğrusu Ece ve Sarp'ı hep toparlamak zorunda kalıyordu. Ailelerin tatil hazırlıkları başlamış eşyalarını, arabalarına yerleştirerek yola çıkmaya hazırlanıyorlardı. Tam yola çıkmak üzereydiler ki, Annesi Sarp'ın ortada olmadığını fark etti. Herkes onu aramaya koyuldu; en başta Barış ve Ece telaşla sağa sola bakınmaya başladılar. Evlerinin bahçeleri, ağaçların tepesi ve akıllarına gelen her yere bakıyorlardı, ama Sarp hiçbir yerde yoktu.

Bir ara Sarp'ın annesi:

-Sarp, saklanmayı ve ilgi çekmeyi çok sever sanırım, bir yerlere gizlenmiş olmalı.

Anne ve babası onun nereye gizlenmiş olabileceğini tahmin etmişlerdi. Evlerine girerek doğruca, yatak odalarına doğru yürüdüler. Elbise dolaplarını açtılar ve Sarp'ı dolabın içinde uyumuş buldular.

Babası, yavaş hareketle onu kucağına alarak dolaptan dışarıya çıkarttı. Annesinin yüzünün rengi atmış, Sarp'a bir şeyler olduğunu zannetmişti.

Babası ise sakin bir sesle:

-Hiç endişe etme hanım oğlum sadece, uyuya kalmış! Diyerek eşini sakinleştirmeye çalışıyordu.

Bu arada, Ece ve Barış da onların buldukları odaya geldiler. Bu kadar telaşlı koşuşmalara Sarp babasının kucağında uyanmıştı. Babası:

-Merhaba oğlum, günaydın! İyi ki uyanabildiniz, diyerek Sarp'a takıldı.

Annesi ise:

-Oğlum sen ne yaptın? Bizi çok korkuttun sana bir şey oldu zannettik, dedi. Sarp ise uyku sersemi:

-Şeyy, anneciğim birazcık Ece ve Barış'a oyun yapacaktım da...Ama dolapta uyuyup kalmışım dedi.

Annesi ise:

-Haydi bakalım, çabuk olalım. Herkes bizi bekliyor! Yeteri kadar geç kaldık zaten.

Barış ve Ece'nin aileleri onları endişe içinde arabalarında bekliyorlardı. Geldiklerini görünce herkes derin bir nefes almıştı. Eşyalarını arabalarına yerleştiren, Sarp ve ailesi yola koyuldular. Üç afacan arkadaş, Barışların arabasında birlikte oturmak istediler. Aileleri de bu isteklerine karşı çıkmadılar, fakat bir şartları vardı. Arka koltukta oturup emniyet kemeri takacaklardı. Çocuklar, buna karşı çıkmadılar. Birlikte olmak onlara mutluluk veriyordu. Yalnız; Ece ile Barış, Sarp'a güvenmedikleri için onu aralarına oturtmayı uygun gördüler. Önlerinde üç saatlik bir yolları vardı.

Bir hayli yol sonunda, bir yerde ihtiyaç molası vermeleri gerekiyordu. Arabalar bir benzinci önünde durmuştu. Tabii çocuklar da arabadan dışarıya çıkmışlardı. Bazıları, tuvalet ihtiyacı için gitti, bazıları yemek... Sarp ise, devamlı arkadaşlarına şaka yapmak için plan peşindeydi. Yol kenarına gitti, sanki bir şeyler arıyor gibiydi! Aradığını da bulmuştu. Küçücük bir kara kaplumbağası ona doğru geliyordu. Onu alıp hemen cebine koydu. Arkadaşlarına sürpriz yapacaktı. Bu arada, molaları bitmiş arabalara binme zamanı gelmişti. Tekrar yola koyuldular.

Kısa bir süre sonra Sarp'ın cebinde bir şeyler kıpırdamaya başladı. Önce, Ece ve Barış durumun farkına varamadılar. Çünkü elinde okuduğu kitap ile birlikte Ece, uykuya dalmıştı. Barış ise; elinde sudoku bilmeceye dalıp gitmişti. Sarp ise durmadan muziplik düşünüyor cebinde bulunan, kaplumbağasını seviyordu. Kaplumbağa ise sevildiğini hissettikçe Sarp'ın cebinden başını çıkartmaya çalışıyordu. Bir ara Sarp; kaplumbağayı cebinden çıkartıp Ece'nin kucağına yavaşça koydu. Bir süre sonra Ece, kucağında bir kıpırtı hissetti ve uyandı. O, anda da çığlığı bastı! Barış'ın babası arabayı kullanıyordu; annesi ise hızla, arkaya dönüp baktı ve: -Neler yapıyorsunuz siz? Kaza yaptıracaksınız bize! diyerek sinirli bir şekilde konuştu. Bu arada Barış'ın babası arabayı yolun kenarına çekerek durdu ve dışarı çıkarak üçünü de arabadan indirdi. Bu durumda diğer iki araba da bir şey oldu zannedip, durdular.

Barış'ın babası dedi ki:

-şimdi neler olduğunu anlatın bakalım! Neydi o çığlık? Bu arada Barış, arkadaşını korumak amacı ile:

-Yok bir şey baba! Dedi. Sarp Ece'ye şaka yapmıştı.

Babası:

-Nasıl bir şaka bu? dedi. Kız çığlık çığlığa bağırdı! Yoksa arabada bir hayvan falan mı var?

Ece dedi ki:

-Evet, amca. Sarp kucağıma kaplumbağa koydu.

Barış'ın annesi:

-Hemen o hayvanı, yol kenarına bırakıyorsun Sarp! dedi.

Sarp, bu yaptığından çok utanmıştı. Özür dileyerek kaplumbağayı yolun aşağısına çalıların arasına bıraktı. Barış'ın babası ise, çocukları kendi arabalarına dağıtarak onları ayırdı. Bu onlara verilen bir ihtardı. Yolarına bu şekilde devam ettiler. Daha önlerinde bir saatten fazla yol vardı.

Bir süre sonra yol bitti. Tatil köyüne otellerine ulaştılar. Herkeste yol yorgunluğu vardı. Ayrılmış odalarına çekildi hepsi de... Yemek saatine kadar dinlenmek istediler.

Sorular ektedir.